

Madon luvut

Madon Luvut

Eläimistö maapallolla jakaantuu epätasaisesti. Niinpä sille joka vaikka tuntee oman alueensa eläimet, voivat toiset eläimet olla täysin tuntemattomia. Yksi tällainen eläin on mato, joka on ollut melko yleinen Lähi-Idän alueella Israel mukaan lukien.

Monet pojat ja varmaan myös tytöt ovat noukkineet matoja maasta onkeensa kalojen narraamisen toivossa. Nyt kysymyksessä ei ole tällainen mato. Tämäkin mato elää tavallisesti maassa niin, että sen voi polkaista kuka tahansa liiskaksi paitsi, että sen huomaa helposti, koska se on punainen tai purppuranpunainen ja se on muodoltaan lyhyt ja melko pullea. Vain naarasmato on tällainen, koiras omaa siivet ja se kykenee lentämään.

Kun naarasmato tuntee, että sen on aika lisääntyä, eli munia munat, joista kuoriutuu toukkia ja uusia jälkeläisiä, niin tätä varten se nousee puuhun. Se kiinnittyy puun oksiin tai lehtiin niin lujasti, että se ei kykene irrottamaan itseään siitä. Näin se tekee ilmeisesti sen vuoksi, että munat ja tulevat jälkeläiset säilyisivät niin kauan puussa kunnes ne tulee toimeen omin avuin. Mato suojelee munansa siten, että se on itse niille suojana. Mato muodostaa lujan suojakalvon toukkien ympärille.

Kun jälkeläiset alkavat kasvaa, ne syövät vähitellen emoaan, kun se on vielä elävä. Näin ne saavat saman punaisen värin, joka emossakin on. Kun jälkeläiset ovat niin isoja, että ne alkavat voida tulla toimeen omillaan, kuolee emo. Kuoltuaan sen jäljelle jäänyt ruumis muuttuu kolmen päivän kuluessa valkoiseksi ja se tipahtaa maahan vahamaisena tai kuin puuterilumena.

Tämä madon nimi heprean kielellä on towla tai to'lath. No mistä syystä täytyy tietää sen hepreankielinen nimi, eikö tieteellinen nimi

coccus ilicis ole kyllin kattava. Kyllä se on kattava mutta siltä puuttuu se sisältö, joka sillä on heprean kielessä. Psalmin kirjoittaja käytti tuota nimeä jo kolme tuhatta vuotta sitten, kun hän kirjoitti laulukokoelmaansa seuraavanlaisen säkeen: "Minä olen mato, enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan hylky." (Psalmi 22:7)

Psalmi 22 kuvaa lähes pilkuntarkasti Jeesuksen kärsimystä ja kuolemaa. Madon elämänvaiheet ovat kuin esikuva Jeesuksen ristinkuolemasta. Kun mato nousee puuhun saadessaan jälkeläisiä, se kiinnittyy siihen niin lujasti, että se ei omin avuin pääse irrottautumaan. Kun Jeesus tahtoi itselleen jälkeläisiä, seuraajia, hänet nostettiin puuhun ja kiinnitettiin siihen niin lujaan, että hän ei omin inhimillisin voimin päässyt siitä irti. Psalmin kuvaus tuo tämän asian esille: "Sillä koirat minua piirittävät, pahain parvi saartaa minut, ovat lävistäneet käteni ja jalkani." (Psalmi 22:17)

Siinä toteutui se, mistä Jumala lausui ennustuksen paratiisissa käärmeelle: "Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille; se on rikki polkeva sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapähän." (1. Moos. 3:15) Torinon käärinliinojen mallin mukaisesti ristiinnaulitseminen tapahtui siten, että jalat naulattiin yhdellä naulalla, ilmeisesti säästösyistä, siten, että jalkaterät olivat päällekkäin ja naula lävisti toisen jalkaterän ja toisen jalan kantapään. Näin siis Jeesus oli tukevasti ristillä kuin mato, joka ei pääse siitä omin avuin irti. Häntä oli pistetty kantapähän. Ja kummallista että psalmikirjoittaja osasi kuvailla sen tuhannen vuotta ennen kuin se tapahtui.

Kun Jeesus haluaa itselleen seuraajia, siihenkin madon esimerkki on hyvä kuvaus sillä madon toukat syövät emoansa saadakseen ravintoa ja tullakseen väriltään punaisiksi. Jeesus tarjoaa oman ruumiinsa ja verensä ravinnoksi. Sen hän sanoi suoraan: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, ei

teillä ole elämää itsessänne.” (Joh. 6:53) Tämä syöminen Tätä ateriaa syödessään ja uskolla vastaanottaessaan ihmiset saavat saman punaisen värin, joka Jeesuksellakin on, nimittäin rakkauden, Isän Jumalan rakkauden. He tulevat osallisiksi siitä rakkaudesta, jota Jeesus tuli tuomaan maan päälle, se virtaa Jeesuksen hänen seuraajiinsa sanan ja Pyhän Hengen vaikutuksesta. ”Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.” (Joh 6.54) Ehtoollisessa on tarjolla Jeesuksen ruumis ja veri mutta aineina ne eivät ketään auta, ainoastaan kun sana on niissä läsnä, kuten Paavali opetti korinttolaisia heidän esi-isiensä vaiheista erämaavaelluksella: ”..ja he saivat kaikki kasteen Moosekseen pilvessä ja meressä ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi ja se kallio oli Kristus.” (1. Kor. 10:3,4)

Jeesus suojaa omia jälkeläisiään niinkuin tekee, se antaa suojakalvo. Jeesus antaa jokaiselle suojaksi Pyhän Hengen. Hän on kristityn Puolustaja tässä maailmassa pahuutta vastaan ja hän on myös opettamassa oikealla tavalla ymmärtämään Kirjoituksia niin, että kukaan ei eksyisi. Niin ja että sieltä löytyisi uskoa ja iloa lisääviä aineksia.

Kun mato kuolee, sen jäljellä oleva ruumis muuttuu valkeaksi vahamaiseksi aineeksi ja tippuu maahan kuin lumi. Psalmin kirjoittaja kuvaa Jeesuksen tuntemuksia näin: ”...minun sydämeni on niinkuin vaha, se on sulanut minun rinnassani.” (Psalmi 22:15) Vieläpä Markus kirjoitti opetuslasten kokemuksista Ilmestysvuorella: ”Ja hänen (siis Jeesuksen) vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin ylen valkoisiksi, ettei kukaan vaateenvalkaisija maan päällä taida semmoiseksi valkaista.” (Mark. 9:3.)

Ja aina vain enemmän. Veren voimasta tapahtuu ihmeitä: ”Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne valkeaksi kuin lumi, vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi.” (Jes. 1:18)

Näinhän matokin muuttuu. Vaikka se on punainen tai purppuran-punainen, se tulee kuoltuaan valkoiseksi kuin lumi. Näin se joka kuolee synneilleen ja ottaa vastaan Jeesuksen veren puhdistavan voiman, hän muuttuu villanvalkoiseksi, hänen syntejään ei enää ole.

Ihmeellinen ja suuri on Jumala joka on antanut palvelijalleen viisaan sydämen ja sen mukana taidon kirjoittaa hänen suunnitelmastaan Jeesuksen suhteen. Näin on siis tapahtunut jo tuhannen vuotta ennen Jeesuksen maailmaan tuloa. Tässä on toteutunut se ihmeellinen lupaus, jonka Mooses Jumalan ohjaamana antoi Israelin kansalle erämaavaelluksen aikana. Mooses lupasi leipää taivaasta.(2. Moos. 16:4) Ja sitä satoi maahan kuin härmää tai valkoista ainetta, jota kutsuttiin mannaksi. Josko se olisi ollut towla- madon kuolleen ruumiin valkoiseksi muuttunutta ainesta. Joka tapauksessa manna antoi elämän.

Teologisessa mielessä Jeesuksen seuraajat eivät suinkaan syö kuolleen Jeesuksen ruumista ja verta vaan he nauttivat elävää Jeesusta kuten madon jälkeläisetkin. Elävää sillä Jeesus nousi kuolleista ja hän lupasi olla siellä, missä kaksi taikka kolme on kokoontuneina hänen nimessään elävän ja eläväksi tekevän Sanan vaikutuksen piirissä. Näin he saavat kulkea kohti Luvattua maata, taivaallista Jerusalemia. "Halleluja, kiitos Herran, Halleluja, juhlapöytä syntisille valmis on. Halleluja, siinä saavat kaikki taivaan ravinnon." (VK 339:3)